

2005. február 24., csütörtök

40. felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy kísérik figyelemmel a nem kormányzati szervezetekkel foglalkozó ENSZ bizottság eljárásait és határozatait, annak érdekében, hogy megakadályozzák a nem kormányzati szervezetek alapvető véleménynyilvánítási szabadságának megsértését az UNCHR-en belül;

41. felszólítja a Tanács soros elnökségét, hogy egyedül vagy másokkal együtt támogassa az UNCHR külön eljárásai eredményeként létrejövő ajánlások kormányzati végrehajtásának nyomon követésére és értékelésére irányuló hatékony rendszer, illetve az államok nagyobb fokú elszámoltathatósága érdekében külön eljárások létrehozásáról szóló határozatot;

42. ösztönzi az EU-t, hogy válaszoljon az emberi jogi főbiztos 2005. évi felhívásában szereplő azon kérésre, amelyben megfelelő források biztosítását szorgalmazza az Emberi Jogi Bizottságot és annak albizottságát kiszolgáló hivatala számára, valamint a szerződéses által létrehozott szervek és különjárások támogatására;

Az UNCHR 61. ülészakára való felkészülés és annak nyomon követése

43. megerősíti az összehangolt, összpontosított és jól előkészített megközelítés szükségességét az Európai Unió részéről az UNCHR 61. ülészakát megelőzően, közben és azt követően, az eljárásokhoz való hatékony hozzájárulás biztosítása érdekében;

44. felkéri az Elnökök Értekezletét, hogy állítson fel egy európai parlamenti képviselőkből álló ad hoc küldöttséget, mely részt vesz az UNCHR 61. ülészakán;

45. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy legkésőbb 2005 májusáig plenáris ülésen tegyen jelentést a Parlamentnek az UNCHR kimeneteléről; és rámutat arra, hogy jelentésüknek részleteznie kell nemcsak azokat a kérdéseket, melyekben az EU és tagállamai egyedül vagy másokkal együtt határozatokat támogattak az UNCHR ülészakája során, hanem azt is, hogy mikor és miért nem támogattak ilyen határozatokat;

*

* *

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az Európa Tanácsnak és az állásfoglalásban említett országok kormányainak.

P6_TA(2005)0052

Fellépés az éhezés és szegénység ellen

Az Európai Parlament állásfoglalása az éhezés és a szegénység elleni fellépésről

Az Európai Parlament,

- tekintettel az éhezés és a szegénység elleni fellépésről szóló, 111 nemzeti kormány – köztük az összes európai uniós tagállam – által aláírt 2004. szeptember 20-i New York-i nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely meghatározza a nemzetközi közösség által a szegénység leküzdésére feltételként megállapított millenniumi fejlesztési célkitűzéseket, valamint az ENSZ 2005. január 18-án Brüsszelben meghirdetett „Befektetés a fejlődésbe: gyakorlati terv a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérésére” című jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciájának a legkevésbé fejlett országokról szóló „A szegénység csapdájának elkerülése” című 2002-es jelentésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

2005. február 24., csütörtök

- A. mivel a súlyos szegénység több mint egy milliárd embert érint, akik kevesebb, mint napi 1 dollárból élnek, és mivel az egy főre jutó jövedelemkülönbség a világ leggazdagabb és legszegényebb országai között az elmúlt 25 évben több, mint kétszeresére nőtt,
- B. mivel a segély, az adósságkönnyítés és a kereskedelem elismerten összefüggenek, és mivel a mindhárommal kapcsolatos intézkedéseknek ki kell egészíteniük egymást annak érdekében, hogy valódi fejlődést lehessen elérni,
- C. mivel számítások szerint a millenniumi fejlesztési célkitűzések eléréséhez az éves nemzetközi segélyhozzájárulás legalább megkétszerezése szükséges (jelenleg 50 milliárd dollár), és mivel a fejlődő országok kétharmada többet költ adósságszolgálatra, mint alapvető szociális szolgáltatásokra,
- D. mivel az Európai Unió és tagállamai messze elmaradnak a millenniumi fejlesztési célkitűzésekkel kapcsolatos kötelezettségeiktől, és négy tagállam kivételével még egyetlen tagállam sem érte el a fejlesztési segélyre szánt 0,7%-os GDP-arányt,
- E. mivel a 2005-ös év nagy kihívásokkal szembesül, amelyek közé tartozik az Afrikára és a klímaváltozásra összpontosító G8 elnökség, a világnak a millenniumi fejlesztési célkitűzések irányába tett szerény előrelépéseinek ENSZ által végzett felülvizsgálata, valamint a Kereskedelmi Világszervezet decemberben, Hong Kongban sorra kerülő miniszteri szintű találkozója, amely a dohai fejlesztési forduló lényeges színtere lesz,
- F. mivel az OECD a fejlődő országokat az egy főre jutó GDP alapján öt kategóriára osztja, ezek közül a legszegényebbek a legkevésbé fejlett országok (LDC-k); mivel az Európai Unió és tagállamai nagy része fejlesztési kiadásában nem tulajdonít elsőbbséget a legszegényebb országoknak,

A segély szintje és eredményessége

1. súlyos aggodalmát fejezi azon tény miatt, hogy öt évvel azt követően, hogy az ENSZ elfogadta a millenniumi fejlesztési célkitűzéseket, Afrika dél-szaharai térsége nem ért el egyetlen millenniumi fejlesztési célkitűzést sem, és még csak abban a helyzetben sincs, hogy a 2015-ös kitűzött időpontra akárcsak egyetlen egyet is elérjen a nyolcból; hangsúlyozza, hogy hacsak a nemzetközi közösség nem növeli jelentősen a fejlesztési támogatás mennyiségét és minőségét, a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérhetetlenek maradnak számos legkevésbé fejlett ország számára, különösen Afrika dél-szaharai térségében;
2. gratulál azon négy európai uniós tagállamnak, ⁽¹⁾ amelyek túlléptek a fejlesztési segélyre szánt 0,7%-os GDP-arányon, elismerően nyilatkozik azon öt ⁽²⁾ tagállamról, amelyek napirendet állapítottak meg az ilyen szintű hivatalos fejlesztéstámogatás (ODA) elérésére és különösen azon új tagállamokról, amelyek jelentősen növelték fejlesztési költségvetésüket; sürgeti a fennmaradó tagállamokat, amelyek nem tudtak e szintnek elegendet tenni, és elérésére sem állapítottak meg menetrendet, hogy haladéktalanul pótolják mulasztásukat;
3. felhívja a Bizottságot, hogy a fejlesztésfinanszírozási kötelezettségek felülvizsgálásáról szóló következő közleményében javasolja egy európai uniós menetrend létrehozását, hogy 2010-re minél több európai uniós tagállam elérje a 0,7%-os célkitűzést, valamint hosszabbtávú célkitűzéseket állapítson meg az új tagállamok számára; felhív a hivatalos fejlesztéstámogatás növelésére irányuló, a GAERC és az ECOFIN által ellenőrzött időközi éves célkitűzések létrehozására;
4. tudomásul veszi a „fejlesztésfinanszírozás innovatív mechanizmusairól” jelenleg zajló vitát és a vonatkozó különféle kezdeményezéseket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szenteljének további figyelmet az ilyen kezdeményezések teljes spektrumának, legyenek azok állami vagy magán, kötelező vagy önkéntes, általános vagy korlátozott kezdeményezések; hangsúlyozza, hogy minden ilyen támogatásnak kiegészítő jellegűnek kell lennie a kormányok által állandó hivatalos fejlesztéstámogatási kötelezettségként vállalt 0,7%-os GDP-arányhoz képest;
5. sajnálkozását fejezi ki amiatt, hogy 2003-ban az EU fejlesztési kiadásainak csak 2,4%-át irányozták elő alapoktatásra és 3,8%-át egészségügyre, annak ellenére, hogy a Parlament következetesen azt kéri, hogy az ilyen kiadások legalább 20%-ot érjenek el; felhívja e tekintetben a Bizottságot, hogy javítsa millenniumi fejlesztési célkitűzésekhez való saját hozzájárulását annak biztosítása révén, hogy az egészségügyre és az oktatásra szánt fejlesztéstámogatási kiadás jelentősen növekedjék;

⁽¹⁾ Dánia (0,84%), Hollandia (0,81%), Luxembourg (0,8%), Svédország (0,7%).

⁽²⁾ Belgium (2010-ig), Finnország (2010-ig), Franciaország (2012-ig), Spanyolország (2012-ig) és az Egyesült Királyság (2013-ig).

2005. február 24., csütörtök

6. felhív a már meglévő segélyek jobb felhasználására, különösen a prioritások átcsoportosítása, az adományozóhoz kötött segélyek megszüntetése, valamint a támogatások nemzetközi szinten történő összevonása révén, hogy további támogatásokat tudjanak nyújtani a legszegényebb országoknak; sürgeti a kétoldalú és többoldalú adományozókat, hogy hangolják össze tevékenységeiket, arányítsák a segélyeket az országok saját prioritásaihoz, valamint gondoskodjanak mérhető eredményekről;
7. megismétli az EK-Szerződés 178. cikkében a Közösség számára megállapított igényt, hogy rendszeresen, előzetes hatásvizsgálatok segítségével felmérje, hogy fejlesztési politikai célkitűzéseit nem ássák-e alá más politikai tevékenységek;
8. elismeri, hogy a szegénységgel szemben nincs egy általános megoldás, azonban tartós politikai elkötelezettséget, átláthatóságot és felelősségre vonhatóságot kér a korrupció megfékezésére, kapacitásfejlesztést a jó kormányzás céljának elérésére, valamint partnerségi viszonyt az összes érdekelt között;
9. felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy gondoskodjanak arról, hogy a fejlesztési támogatás továbbra is a szegénység enyhítésére és a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérésére irányuljon; felhívja e tekintetben az Európai Uniót, hogy játsszon kezdeményező szerepet az ENSZ „Befektetés a fejlődésbe: gyakorlati terv a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérésére” című jelentésének gyors végrehajtásában;
10. felhívja e tekintetben a Bizottságot, hogy tegye az európai uniós fejlesztési kiadásokat hatékonyabbá és láthatóbbá, nagy mennyiségű új pénz költségvetésbe iktatása révén lehetővé téve az európai uniós segélyek számára, hogy a globális célkitűzésekre irányuljanak és különös figyelmet szenteljenek a millenniumi terv gyors eredményt hozó javaslatainak (mint például a maláriaszűnyög ellen az ágy fölé helyezett háló és a malária elleni gyógyszerek, az általános iskolai tandíjak eltörlése, a kisebb gazdálkodók műtrágyával való ellátása), amelyek gyors és nagyléptékű javulást hoznak több millió fejlődő országban élő ember életszínvonalában;
11. hangsúlyozza, hogy minden hitelezőnek, különösen a nemzetközi intézményeknek és nemzeti kormányoknak megállapodásra kell jutniuk a fejlődő világ adósságainak fokozatos eltörléséről, elsőbbséget adva a legkevésbé fejlett országoknak; e tekintetben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak vezető szerepet többoldalú és kétoldalú fórumokon a fejlődő világ adósságainak fokozatos eltörlése terén;

Adósságkönnyítés

12. üdvözli a G8-ak és más európai uniós tagállamok példáját, hogy elkötelezték magukat kétoldalú és többoldalú adósság esetén akár 100%-os adósságkönnyítés mellett a világ legszegényebb országai számára;
13. hangsúlyozza, hogy az adósságkönnyítéssel a legkevésbé fejlett országokra és olyan országokra kell koncentrálni, ahol könnyítésre van szükség ahhoz, hogy el tudják érni a millenniumi fejlesztési célkitűzéseket; kiemeli, hogy adósságkönnyítésben olyan kormányokat kell részesíteni, amelyek tiszteletben tartják az emberi jogokat és a jó kormányzás elvét, valamint azzal a feltétellel, hogy a kormányok az ilyen könnyítésből származó pénzt a közösségeik legszegényebbjének támogatására fordítják;

Nemzetközi kereskedelem

14. úgy véli, hogy a szabad, méltányos és fejlesztésbarát többoldalú kereskedelmi rendszer egy hatékony mechanizmus a szegénység és az éhezés kiváltó okainak megsemmisítésére; felhívja az Európai Uniót egy ilyen rendszer, mint a szegénység enyhítésének eszköze támogatására, miközben gondoskodik a legszegényebb országok számára a nagyobb piaci hozzáférésről, valamint megfelelő, kereskedelemmel kapcsolatos technikai segítséget nyújt számukra, beleértve a kapacitásfejlesztést is, hogy maximálisan ki tudja használni a kereskedelemből származó fejlesztési lehetőségeket;
15. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a fejlődő országok megvédjék kezdetleges mezőgazdaságukat, továbbá kiemeli, hogy a legszegényebb országokra ne vonatkozzon a kölcsönös kereskedelmi liberalizáció követelménye;
16. felhívja az Európai Uniót, hogy tegyen konkrét lépéseket a szegénység leküzdésére biztosítva a következetességet a kereskedelmében, a fejlesztési együttműködésben és a közös agrárpolitikában, megakadályozva a fejlődő országok gazdaságát veszélyeztető bármely közvetlen vagy közvetett hatást;

2005. február 24., csütörtök

Összegzés

17. felhívja az Európai Uniót és a nemzetközi közösséget, hogy a millenniumi fejlesztési célkitűzéseket ne végső célkitűzésnek tekintsék, hanem a teljes szegénység megszüntetése irányába tett lépésnek;

*
* *

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS-EU Tanácsnak és Vegyes Parlamenti Közgyűlésnek, az Egyesült Nemzeteknek, az Afrikai Uniónak, az IMF-nek, a Világbanknak, a G8 államfőinek és a párizsi klub kormányainak.

P6_TA(2005)0053

A Bizottság 2005-ös jogalkotási és munkaprogramja

Az Európai Parlament állásfoglalása a Bizottság 2005-ös jogalkotási és munkaprogramjáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Barroso-Bizottság stratégiai politikai irányvonalairól szóló, 2004. december 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament és a Tanács közötti kapcsolatról szóló, a Parlament Elnökök Értekezlete által 2000. június 29-én jóváhagyott aktuális keretmegállapodásra,
 - tekintettel a Bizottság 2005-ös jogalkotási és munkaprogramjára vonatkozó közleményére (COM(2005)0015) és a Bizottság elnöke, Barroso úr által a Parlamentnek 2005. január 26-án a Bizottság jogalkotási programjáról tett kötelezettségvállalására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 33. cikkére és 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az éves jogalkotási program az európai intézmények zavartalan működésének elengedhetetlen eszköze, és mivel a többéves stratégiai program bevezetése nagyobb hangsúlyt fog helyezni az Unió politikai célkitűzéseinek meghatározására,
- B. mivel az Unió intézményei közötti szorosabb együttműködés és az Európai Tanács azon megnövekedett képessége, hogy hitelesebb politikai vezetést biztosítson az Unió ügyeiben, előfeltételei annak, hogy az EU sikeresen lássa el feladatait,
- C. mivel a Bizottság a lehető legkiemeltebben kezeli, hogy Európa jóléte növekedjen a jobb versenyképesség, az európai gazdaság modernizációja és a strukturális reform révén, valamint kiáll azon álláspont mellett, miszerint a tudásba és az emberi tőkébe történő több beruházás a mozgatórugója a fenntartható növekedésnek, munkahelyteremtésnek és jólétnek, és ezáltal alapvető előfeltétele is annak, hogy Európa sikeresen teljesítse az ambiciózus környezeti és társadalmi célokat,
- D. mivel a gazdasági növekedés, munkahelyteremtés és társadalmi igazságosság nem valósulhat meg, ha az Unió nem erősíti meg az integrációt, és nem javít jogalkotási, szabályozó és igazgatási teljesítményén,
- E. figyelembe véve, hogy a Bizottság alapvető fontosságot tulajdonít az európai polgárok biztonsága növelésének a terrorizmus elleni küzdelemre és a szervezett bűnözésre irányuló erőfeszítések megerősítése, valamint azért, hogy hangsúlyozza a menekültügygel és a bevándorlással kapcsolatos közös megközelítés szükségességét és a külső határok jobb felügyeletét,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2004)0109.